

Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na podstawie art. 3, 4 i 5 dyrektywy 80/68/EWG.

2. Nie podejmując niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby odpady niebezpieczne, których zrzut odbywa się w regionie Thriassion Pedion, były rejestrowane i identyfikowane oraz nie opracowując, ani oddzielnie, ani w ramach ogólnych planów gospodarowania odpadami niebezpiecznymi, planów gospodarowania odpadami niebezpiecznymi w regionie Thriassion Pedion, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych.
3. Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 07.06.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawach połączonych C-207/03 i C-252/03 [wniosek High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) i Cour administrative o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] Novartis AG i in. przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom i Ministre de l'Économie przeciwko Millennium Pharmaceuticals Inc. (¹)

(Prawo patentowe — Produkty lecznicze — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych)

(2005/C 143/09)

(Języki postępowania: angielski i francuski)

W sprawach połączonych C-207/03 i C-252/03, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) (Zjednoczone Królestwo, C-207/03) i przez Cour administrative (Luksemburg, C-252/03), postanowieniami z dnia 6 maja i 3 czerwca 2003 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 14 maja i 13 czerwca 2003 r., w postępowaniach Novartis AG (C-207/03), University College London, Institute of Microbiology and Epidemiology przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom i Ministre de l'Économie (C-252/03) przeciwko Millennium Pharmaceuticals

Inc., dawniej Cor Therapeutics Inc., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, R. Schintgen i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Ponieważ zezwolenie na obrót produktem leczniczym wydane przez władze szwajcarskie i uznawane automatycznie przez Księstwo Liechtensteinu na mocy ustawodawstwa tego państwa jest pierwszym zezwoleniem na obrót tym produktem leczniczym na terytorium jednego z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, stanowi ono pierwsze zezwolenie na obrót w rozumieniu art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, rozumianego w sposób właściwy dla celów stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

(¹) Dz.U. C 158 z 05.07.2003, Dz.U. C 200 z 23.08.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-267/03 (wniosek Högsta domstolen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) Lars Erik Staffan Lindberg (¹)

(Dyrektywa 83/189/EWG — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych — Obowiązek przekazywania projektów przepisów technicznych — Przepisy krajowe w dziedzinie gier losowych i loterii — Gry na automatach — Zakaz urządzania gier na urządzeniach automatycznych, które nie wypłacają bezpośrednio wygranych — Urządzenia typu „koło fortuny” — Pojęcie „przepis techniczny”)

(2005/C 143/10)

(Język postępowania: szwedzki)

W sprawie C-267/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Högsta domstolen (Szwecja), postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 czerwca 2003 r., w postępowaniu karnym przeciwko

Larsowi Erikowi Staffanowi Lindbergowi, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

1. Krajowe przepisy, takie jak przepisy ustawy (1994:1000) o loteriach [lotterilagen (1994:1000)] w brzmieniu nadanym ustawą (1996:1168) o zmianie ustawy o loteriach [lag om ändring i lotterilagen (1996:1168)], w zakresie, w jakim zawierają zakaz urządzania gier losowych przy wykorzystaniu niektórych automatów do gier, mogą stanowić przepisy techniczne w rozumieniu art. 1 pkt 9 dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, zmienionej dyrektywą 94/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r., o ile zostanie ustalone, że zakres spornego zakazu pozostawia jedynie miejsce na marginalne zastosowanie produktu w stosunku do tego, którego można by rozsądnie oczekiwać, lub, w przeciwnym razie, jeśli zostanie ustalone, że zakaz ten może mieć istotny wpływ na skład, charakter lub sprzedaż wspomnianego produktu.

w sprawie C- 385/03 **Hauptzollamt Hamburg-Jonas przeciwko Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG** (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) ⁽¹⁾

(Refundacje wywozowe — Błędne zgłoszenie wywozowe — Pojęcie „wniosku” — Sankcja — Warunki)

(2005/C 143/11)

(Język postępowania: niemiecki)

2. Zdefiniowanie na nowo w przepisach krajowych, tak jak to uczyniono w ustawie (1996:1168) o zmianie ustawy o loteriach, usługi mającej związek z budową produktu, w szczególności polegającej na wykorzystaniu niektórych automatów do gier losowych, może stanowić przepis techniczny, który należy notyfikować na mocy dyrektywy 83/189, zmienionej dyrektywą 94/10, jeżeli nowe uregulowanie prawne nie ogranicza się do odtworzenia lub zastąpienia — bez dodawania specyfikacji technicznych ani innych nowych lub dodatkowych wymagań — przepisów technicznych już istniejących i należycie notyfikowanych Komisji, o ile zostały one wydane po wejściu w życie dyrektywy 83/189 w danym Państwie Członkowskim.
3. Przejście w krajowych przepisach z systemu zezwoleń na system zakazów może być istotną okolicznością z punktu widzenia obowiązku notyfikacji, który nakłada dyrektywa 83/189, zmieniona dyrektywą 94/10.

Większa lub mniejsza wartość produktu lub usługi bądź wielkość rynku produktu lub usługi nie są okolicznościami istotnymi z punktu widzenia obowiązku notyfikacji, który nakłada ta dyrektywa.

W sprawie C-385/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 30 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 września 2003 r., w postępowaniu: **Hauptzollamt Hamburg-Jonas przeciwko Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 14 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 11 ust. 1 akapity pierwszy i drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że błędne informacje zawarte w dokumencie, o którym mowa w art. 3 ust. 5 tego rozporządzenia, tj. w zgłoszeniu wywozowym lub w jakimkolwiek innym dokumencie stosowanym w wywozie, mogące spowodować refundację wyższą niż refundacja stosowana, powodują zastosowanie sankcji przewidzianej w tym przepisie. Reguła ta ma zastosowanie nawet wtedy, gdy przy składaniu wniosku o wypłatę, o którym mowa w art. 47 tego samego rozporządzenia wyraźnie zadeklarowano, że wypłata refundacji wywozowej nie jest wnioskowana dla niektórych produktów wskazanych w tym dokumencie.

⁽¹⁾ Dz.U C 213 z 6.9.2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003